

Recurenta susține în special că Tribunalul nu a luat în considerare faptul că acțiunea sa are ca obiect o decizie a Comisiei inclusă în procedura în două etape prevăzută de Regulamentul nr. 1049/2001. Din punct de vedere procedural, recurenta nu ar fi avut capacitatea să formuleze o acțiune înainte de a fi anunțat răspunsul Comisiei la a doua sa solicitare, din 15 octombrie 2009, în raport cu care ar fi trebuit să verifice răspunsul din 9 octombrie 2009 la prima sa cerere. Recurenta ar fi acționat, în opinia sa, respectând jurisprudența instanțelor Uniunii. Termenul de introducere a acțiunii a început să curgă, potrivit articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de la data la care a fost emis răspunsul la cea de a doua cerere a sa, și anume 2 decembrie 2009. Termenul a expirat la 2 februarie 2010. Prin urmare, în opinia recurente, acțiunea a fost introdusă în termenul prevăzut. Recurenta nu înțelege de ce instanța a stabilit, săvârșind o eroare de drept, că termenul de introducere a acțiunii începe să curgă la 16 octombrie 2009 (data la care a fost introdusă cea de a doua cerere a sa) și expiră la 29 decembrie 2009, fără a lua în considerare că decizia din 9 octombrie 2009 (răspunsul preliminar la prima sa cerere) devine un act juridic atacabil numai după un răspuns negativ la cea de a doua cerere a sa.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Belgia) la 9 mai 2011 — État belge/Medicom sprl

(Cauza C-210/11)

(2011/C 211/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: État belge

Pârâtă: Medicom sprl

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (2) primul paragraf litera (a) și articolul 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun să fie considerată ca o prestare de servicii scutită, cu titlu de leasing sau de închiriere a unui bun imobil în sensul articolului 13 secțiunea B litera (b) menționat, utilizarea, în folosul propriu al geranților, al administratorilor sau al asociaților și al familiei acestora, de către o societate supusă la plata taxei și care dispune de personalitate juridică, total sau parțial, a unui imobil care face parte din patrimoniul acestei societăți și care este astfel destinat în totalitate activității sale economice, în cazul în care nu este prevăzută nicio chirie care poate fi plătită în bani în schimbul acestei utilizări, dar în care aceasta se analizează ca un avantaj în natură impozitat ca atare în

cadrul impozitului pe venit la care sunt supuși geranții, această utilizare fiind astfel considerată din punct de vedere fiscal ca o contraprestație a unei fracțiuni a prestării activității efectuate de geranți, administratori sau asociați?

2. Aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că scutirea menționată se aplică în ipoteza menționată atunci când societatea nu dovedește existența unei legături necesare între exploatarea întreprinderii și punerea totală sau parțială a imobilului la dispoziția geranților, administratorilor sau asociaților și, în această situație, existența unei legături indirecte este suficientă?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Belgia) la 9 mai 2011 — État belge/Maison Patrice Alard sprl

(Cauza C-211/11)

(2011/C 211/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: État belge

Pârâtă: Maison Patrice Alard sprl

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (2) primul paragraf litera (a) și articolul 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun să fie considerată ca o prestare de servicii scutită, cu titlu de leasing sau de închiriere a unui bun imobil în sensul articolului 13 secțiunea B litera (b) menționat, utilizarea, în folosul propriu al geranților, al administratorilor sau al asociaților și al familiei acestora, de către o societate supusă la plata taxei și care dispune de personalitate juridică, total sau parțial, a unui imobil care face parte din patrimoniul acestei societăți și care este astfel destinat în totalitate activității sale economice, în cazul în care nu este prevăzută nicio chirie care poate fi plătită în bani în schimbul acestei utilizări, dar în care aceasta se analizează ca un avantaj în natură impozitat ca atare în cadrul impozitului pe venit la care sunt supuși geranții, această utilizare fiind astfel considerată din punct de vedere fiscal ca o contraprestație a unei fracțiuni a prestării activității efectuate de geranți, administratori sau asociați?